DZIENNIK URZĘDOWY
OBWODU MIECHOWSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 3 Korony. Nr. 7. Miechów, dnia 1. kwietnia 1916.

110.

Ogłoszenie.

Podczas operacyi wojennych oraz inwazyi nieprzyjacielskiej wiele materyału wojennego oraz innego dobra publicznego i prywatnego rozkradziono, zrabowano albo ukryto.

Wszystkie podobne czyny uważane będą jako kradzież, sprzeniewierzenie lub oszustwo.

W przypuszczeniu, że osoby, które dopuściły się powyższych występków, uległy pokusie tylko wskutek wyjątkowych warunków i sprzyjających okoliczności, wzywa się wszystkich, którzy wyrządzili szkodę zarządowi wojskowemu lub też osobom prywatnym, aby własność cudzą, znajdującą się w ich posiadaniu, dobrowolnie oddali.

Dobrowolny zwrot cudzej własności będzie w każdym wypadku uważany jako okoliczność łagodząca, a o ile sprawca, przed wniesieniem przeciw niemu skargi sądowej, wynagrodzi całą wyrządzoną szkodę, to nie poniesie żadnej kary.

Materyał wojenny i inne dobro publiczne należy składać w Komendzie obwodowej lub w posterunkach żandarmeryi. Dobro prywatne powinno być zwrócone właścicielowi, a o ile tenże byłby nieznanym lub nieobecnym, należy złożyć cudzą własność w sądzie obwodowym.

Z c. i k. Naczelnej Komendy Armii
dnia 17. lutego 1916.

111.

Spoczynek niedzielny w handlu i przemyśle.

W miejsce rozporządzenia ogłoszonego w Dzienniku urzędowym Nr. 14 z r. 1915 ust. 5 wydaje się w myśl zarządzenia c. i k. Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa z dnia 13. grudnia 1915 Nr. 899 następujące przepisy o spoczynku niedzielnym, które obowiązywać będą począwszy od 9. kwietnia 1916 r. na czas trwania wojny:

1) w niedzielę Wielkanocną, niedzielę Zielonych Świątek oraz w dzień Bożego Narodzenia zakazuje się zajmować pracą we wszystkich dziedzinach handlu i przemysłu, w wielką sobotę i w wigilię Bożego Narodzenia należy pracę we wszystkich zakładach handlowych i przemysłowych zakończyć o 6-tej wieczorem.

2) w niedzielę i święta obrz. rz.-kat. mają być otwarte:

a) sklepy spożywcze (piekarnie, sklepy towarów kolonialnych i spożywczych, jatki, masarnie, handle owoców i towarów cukrowych) między godziną 8-mą a 11-tą przedpołudniem i od 12-tej do 1-szej popołudniu;

b) sklepy z przedmiotami codziennego zapotrzebowania, z towarami galanteryjnemi, łokciowemi, żelaznemi, szkłem porcelaną, wyrobami szewskimi, oraz

c) księgarnie i zakłady fryzyerskie od 8-mej do 11-tej przedpołudniem;

d) trafiki od 8-mej do 11-tej przedpołudniem i od 12-tej do 1-szej popołudniu;

e) zakłady fotograficzne od 12-tej w południe do 6-tej wieczór;

3) sprzedaż na straganach i po ulicach dozwolona jest w niedzielę i święta tylko od 8-mej do 11-tej przedpołudniem i od 12-tej do 1-szej popołudniu;

4) restauracye pierwszorzędne (uprawnione do podawania wódki na kieliszki) cukiernie oraz mleczarnie i herbaciarnie (o ile w tych ostatnich podaje się tylko herbatę i mleko) mogą być otwarte przez całą niedzielę;

5) piwiarnie i inne gospody mają być otwarte od 8-mej do 10-tej zrana, oraz od 2-giej popołudniu, aż do godziny oznaczonej przez przepisy policyi miejscowej;

6) wszystkie inne sklepy i pracownie przemysłowe muszą w niedzielę i święta być zamknięte. Wyjęte są z pod powyższego przepisu: apteki, hotele, domy zajezdne, czytelnie, loterye na cele dobroczynne, oraz wystawy;

7) zakazuje się w niedzielę i święta publicznego wykonywania robót zarobkowych, jakoto ładowanie i wyładowywanie towarów oraz transportowanie tychże;

8) nie są objęte spoczynkiem niedzielnym zakłady przemysłowe służące do wytwarzania światła (elektrownie) zakłady wypalania wapna, huty, rafinerye spirytusu, gorzelnie, cukrownie, cegielnie oraz młyny.

Inne zakłady przemysłowe, których zamknięcie w niedzielę i dnie świąteczne mogłoby spowodować szkodę dla ogółu, mogą być wyjęte z pod przepisów o spoczynku niedzielnym za pozwoleniem Komendy obwodowej;

9) przekroczenia przepisów o spoczynku niedzielnym i świątecznym karane będą w myśl rozporządzenia Naczelnego Wodza z dnia 19. sierpnia 1915 r. Nr. 30-ty Dz. rozp. część XI.

112.

Obowiązkowe ubezpieczenia od ognia.

Obwieszczeniem c. i k. Wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa z 18. lutego 1916 (ogłoszonego w Dzienniku rozp. Jenerał-Gubernatorstwa, Część V. Nr. 23) zarządzono:

Obowiązek prawny, według którego wszystkie budynki w guberniach Królestwa Polskiego podlegają wzajemnemu ubezpieczeniu od ognia trwa nadal niezmieniony, wobec czego ubezpieczeni mają jak dotąd opłacać premie, które w przeciwnym razie będą ściągane w drodze przymusowej.

Dla kierowania agendami »Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń od ognia, dla gubernii Królestwa Polskiego w Warszawie«, na obszarze administracyjnym c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa, ustanawia się reprezentacyę tego Towarzystwa z siedzibą w Lublinie.

113.

Zmiana przepisów o uregulowaniu produktów młynarskich.

Punkta 4-ty i 10-ty przepisów ogłoszonych w Dzienniku urz. Nr. 4 z 14. lutego 1916, znosi się; w miejsce ich wchodzą w życie w myśl rozporządzenia c. i k. wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa F. Nr. 14952 następujące przepisy:

Zakazuje się produkcyi przednich gatunków mąki. Ziarno przeznaczone na wypiek należy przerabiać w połowie na mąkę pełną 80-cio procentową, drugą zaś połowę na mąkę razową bez oddzielania otręb.

Należy więc odtąd wyrabiać tylko: pełną mąkę żytnią, mąkę żytnią razową, pełną mąkę pszenną i mąkę pszenną razową. Przepis ten obowiązuje zarówno wielkie i małe młyny.

Ceny (P. 10. Dz. urz. Nr. 4) dla konsumcyi prywatnej za 100 kg. loco młyn, włączając dodatek zarządu monopolu zbożowego, wynagrodzenie dla młynarza i dodatek za worek, są następujące:

Pełna mąka żytnia	39.50 K.
Razowa mąka żytnia	35.— K.
Pełna mąka pszenna	43.20 K.
Razowa mąka pszenna	38.— K.
Pełna mąka jęczmienna	39.50 K.

Wskutek tego ceny mąki dla drobnej sprzedaży ogłoszone w wyż wspomnianym Dz. urz. (C. punkt 2) zmienia się jak następuje:

Pełna mąka żytnia	43.50 K.
Razowa mąka żytnia	39.— K.
Pełna mąka pszenna	47.20 K.
Razowa mąka pszenna	42.— K.
Pełna mąka jęczmienna	43.50 K.

Miechów, dnia 19. marca 1916.

114.

Postanowienia co do obrotu mąką i chlebem.

Dla każdej poszczególnej osoby przeznacza się 250 gr. ziarna lub też 200 gr. mąki dziennie. Większa ilość nie jest dopuszczalną.

Prócz tego nakazuje się przy wypiekaniu chleba używać do 20% mąki ziemniaczanej, płatków ziemniaczanych lub gotowanych ziemniaków jako domieszki, oraz domieszki 20% mąki jęczmiennej.

Zarządzenie powyższe obowiązuje od dnia 22. marca b. r.

Od daty powyższej zakazuje się sprzedaży przedniego pieczywa, sporządzonego z białej mąki, jako to bułek, rożków, strucli, obwarzanków i t. p. Zakaz ten obowiązuje nietylko piekarzy, ale również wszystkie sklepy, herbaciarnie, szynki oraz straganiarzy i sprzedających pieczywo po ulicach.

Komisya aprowizacyjna, względnie gminne komitety ratunkowe jako organa wykonawcze komisyi aprowizacyjnej, którym poruczono zaopatrzenie ludności zmuszonej kupować mąkę i zboże, obowiązane są przy rozdziale kontyngentu na piekarnie i osoby prywatne, przestrzegać następującej domieszki: 30% mąki razowej, 20% mąki jęczmiennej i 20% ziemniaków.

Mąkę, zboże i chleb rozdzielać się będzie tylko tym konsumentom, którzy udowodnią, że nie posiadają własnych zapasów.

Niezgodne z prawdą zgłoszenia oraz wszelkie nadużycia w tym kierunku będą karane dotkliwą grzywną, względnie aresztem.

Wszyscy piekarze, kupcy lub trudniący się przemysłem, używający mąki przy sporządzaniu potraw, obowiązani są prowadzić wykazy zapasów i sposobu ich użycia. Władzy, komisyi aprow., względnie gminnym komitetom ratunkowym przysługuje prawo kontroli niniejszego przepisu.

115.

Dnie bezmięsne.

Wskutek rozkazu wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa ustanawia się jako dnie bezmięsne zamiast środy i piątku poniedziałek i czwartek.

Zresztą obowiązują dalej zarządzenia ogłoszone w Dzienniku urzędowym Nr. 8 z dnia 15. lipca 1915 i Nr. 6 z dnia 15. stycznia 1916.

116.

Przepisy dotyczące zagospodarowania lasów prywatnych i gminnych w obwodzie miechowskim.

Rozporządzenie wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa Nr. eksh. 16727.

I. Zabezpieczenie trwałości drzewostanów.

Bez zezwolenia władzy nie wolno istniejących zrębów używać trwale pod inny rodzaj uprawy, o ile właściciel tychże jeszcze przed rozpoczęciem wojny nie uzyskał zezwolenia na karczunek.

Zezwolenie to musi być poparte odpowiednim dokumentem.

Tam, gdzie w gospodarstwie lasowem miała zastosowanie 3 letnia uprawa rolna, należy to w planie gospodarczym uwidocznić i bezwarunkowo po upływie lat trzech napowrót grunt zalesić: np. poręba z roku 1916 musi być na wiosnę w roku 1919 zalesiona.

II. Zalesienie.

Ze względu na wielkie przestrzenie lasu wyciętego dawniejszemi czasy w tutejszym obwodzie, które w wielu wypadkach tylko częściowo zalesiono i ponieważ nie będzie można dostać tylu sadzonek — ile potrzeba na zalesienie gruntów powstałych wskutek obecnych wyrębów, należy zastosować kulturę zapomocą siewu a to tembardziej, że nasienie można będzie łatwiej i taniej nabyć, aniżeli 2 lub 3 letnie sadzonki (rozsadniki).

Na wypadek potrzeby sprowadzenia nasion z monarchii przestrzega się przed nasieniem z Węgier, ponieważ do tutejszego gruntu, nie nadaje się ono — natomiast zaleca się nasienie ze Szląska i Czech, jak również nasienie z krajów alpejskich, które w tutejszej okolicy da się użyć z dodatnim wynikiem.

Ponieważ jednak w bieżącym roku również i nabycie nasienia sprawiać będzie pewne trudności, przeto należy zalesienie przeprowadzić nie zapomocą siewu pełnego, lecz pasami w 2 metrowych odstępach. Rozchodzi się tu w pierwszym rzędzie o sosnę pospolitą — należy się jednak starać o przeistaczanie czystych drzewostanów sosnowych w mieszane drzewostany a to przez przymieszkę drzew cieniożądnych i znoszących cień, jak jodła, świerk, względnie jawor, jesion, wiąz i dąb, na glebach zaś wapnistych modrzew. Jesion i olszę należy umieszczać przedewszystkiem w miejscach wilgotnych, albowiem oba te rodzaje drzew pochłaniają znaczną ilość wody z ziemi. Nadto drzewostany mieszane przedstawiają następujące korzyści: 1) lepszy zbyt materyału mającego właśnie na targu drzewnym popyt; 2) są o wiele odporniejsze przeciwko wpływom atmosferycznym, jak przeciw mrozom, wiatrom, posusze i t. d.; 3) również przeciw uszkodzeniu przez owady; 4) lepsze wykorzystanie składników gleby, następstwem czego jest znaczniejszy i szybszy przyrost.

Wobec tego powtarza się ponownie, ażeby od teraz zwracać jak największą uwagę na pielęgnowanie drzewostanów mieszanych, z tym jednak warunkiem, że sosna ma być i nadal panującym rodzajem drzew, choć w niektórych miejscowościach spotyka się i inne gatunki drzew, jak świerki, dęby, jodły i t. d., udające się również.

III. Szkółki leśne.

Ponieważ nietylko w bieżącym roku lecz także i w przyszłych 10 latach będzie potrzebna większa ilość sadzonek, należy zwrócić baczną uwagę na założenie szkółek, i tam gdzie ich wcale niema przystąpić natychmiast do ich założenia stosownie do wielkości lasu.

Kształt szkółki powinien przedstawiać prostokąt w stosunku długości do szerokości jak 4 : 3, — położenie nie całkiem poziome, raczej nieco pochylone o spadzie około 2%.

Stanowisko (miejsce). — Mrozowiska bezwarunkowo wykluczone, raczej na wyżej położonych miejscach. — Nachylenie: o ile możliwie południowo wschodnie lub południowo zachodnie. — Gleba: nie zbyt żyzna. — Uprawę gleby należy przeprowadzić w lecie lub z początkiem jesieni, ażeby gleba w ciągu zimy przemarzła i skruszała. Ogrodzenie całkiem proste można w zimie sporządzić. Szkółkę należy otoczyć rowem oddalonym od ogrodzenia 1.20—1.50 m. posiadającym spad z jednym lub dwoma odpływami.

W szkółce główna droga ma mieć 1 metr lub 80 cm ścieżki, boczne 55 cm szerokości. Długość grządek najwyżej 12 m o szerokości 1.10 do 1.15 m. Bruzdy między grządkami 40 cm, grządki najwyżej 5 cm wysokie a to w celu uchronienia przed wyschnięciem; wyższe bowiem grządki prędzej wysychają.

Przerobienie gleby, rygolowanie (przekopywanie) 30 do 40 cm głęboko.

Do przechowania narzędzi zaleca się sporządzić w szkółce lub obok niej mały, dający się zamykać schowek.

IV. Ochrona lasu.

Wszystkie pniaki drzew szpilkowych przedewszystkiem wysokie, z wyjątkiem tych, które się znajdują na ruchomych piaskach (wydmach piaszczystych) oraz na tak mokrych miejscach, że przez usunięcie ich zachodziłoby niebezpieczeństwo zabagnienia danej powierzchni zrębowej, należy bezwarunkowo wykarczować i z lasu przed miesiącem majem usunąć, ażeby szkodliwym owadom nie dać sposobności rozmnażania się.

Wspomniane wysokie pnie szpilkowe znajdują się w znacznej ilości przedewszystkiem tam, gdzie wojska z powodu wydarzeń wojennych same były zmuszone las wyrębywać.

W tych miejscach, gdzie wykarczowanie do maja nie da się przeprowadzić, należy wszystkie stojące pniaki odrzeć z kory aż do ziemi. Gałęzie, które do maja nie będą z lasu wywiezione należy spalić. W miejscowościach, gdzie są lotne piaski, lub gdzie gleba jest skłonną do zabagnienia, należy wymienione wysokie pniaki równo z ziemią pościnać, część zaś pozostałą w ziemi siekierą jak można najgłębiej odrzeć z kory.

Wobec tego należy przygotowane w kupach i do sprzedaży przeznaczone gałęzie i chrust jeszcze przed majem sprzedać i w żadnym wypadku nie zostawić przez wiosnę w lesie.

Na wypadek pojawienia się w okolicy znaczniejszej ilości szkodliwych owadów leśnych jest obowiązkiem dotyczącego właściciela lasu donieść o tem natychmiast do c. i k. obwodowego urzędu leśnego, który wyda stosowne zarządzenie.

V. Pasza leśna i użytkowanie ściółki.

Paszenie bydła w młodnikach i kulturach, w których pęd wierzchołkowy może być jeszcze przez bydło uszkodzonym jest bezwarunkowo wykluczone, należy zatem wpędzania bydła zaniechać. Paść wolno tylko tam, gdzie pędy wierzchołkowe są już tak wysokie, że przez pasące się bydło nie mogą być uszkodzone.

Użytkowanie ściółki — o ile do tego nie zmuszają serwituty — a to ze względu na cienką warstwę humusu, jakoteż z tego powodu, że podczas wojny użytkowanie to było jużto prawnie, jużto bezprawnie zbyt intenzywnie przeprowadzane jest bezwarunkowo zakazane.

VI. Użytkowanie lasu.

We wszystkich tych drzewostanach, które były zagospodarowane na podstawie urzędownie zatwierdzonego planu gospodarczego obowiązuje nadal przewidziany tym planem etat roczny i powierzchniowy o tyle, o ile te drzewostany z powodu wydarzeń wojennych nie zostały zniszczone.

Gdyby jednak z powyższej przyczyny użytkowanie na powierzchniach przedtem wyznaczonych nie było możliwem, właściciele lasów powinni donieść o tem do c. i k. obwodowego urzędu leśnego, który następnie, o ile wskutek tego użytkowania etat roczny nie zostanie przekroczonym — wyda stosowne orzeczenie.

W tym wypadku należy użytkować przedewszystkiem resztki tych powierzchni, które z powodu wydarzeń wojennych zostały przedwcześnie wycięte — dochód zaś z nich, należy potrącić z ustanowionego rocznego etatu.

We wszystkich drzewostanach obciążonych serwitutem należy w ten sposób gospodarować, ażeby uprawnieni do poboru należny im serwitut trwale otrzymywali.

Jeżeli las obciążony serwitutem z jakichkolwiek powodów nie był w stanie zadość uczynić służebności, uprawnieni do poboru mają tę sprawę uregulować przez c. i k. Komendę obwodową i c. i k. obwodowy urząd leśny.

Co do progów drewnianych, to właściciele ze względu na późniejsze zalesienie tych wyrąbanych powierzchni mają się trzymać następujących zasad: a) Pozostawić na każdej powierzchni zrębowej nasienniki li-

cząc na 1 ha odpowiadający mniej więcej jednej dziesięcinie 25—30 nasienników.

Nasienniki takie mają i to znaczenie, że udzielają rosnącemu pod nimi młodemu drzewostanowi nieco ochrony, — a oprócz tego w stosunkowo krótkim czasie zyskują na wartości.

b) Ze względu na późniejsze zalesienie nie zakładać zbyt wielkiej powierzchni zrębowych i tam gdzie to możliwe, założyć zamiast jednego większego 2 lub 3 mniejsze zręby.

6) Zarazem zaleca się wszystkim właścicielom lasów, ażeby nietylko swe lasy wedle wydanych powyżej wskazówek i własnego doświadczenia pod każdym względem pielęgnowali i chronili, lecz także by zbiórkę darowywali istotnie biednym ludziom, odpadki zaś drzewne i wybrakowany towar sprzedawali mniej zamożnym po zniżonych cenach; w ten sposób należy przyjść z pomocą niejednemu bez własnej winy zubożałemu i nie zwalać całego ciężaru na lasy państwowe, które i tak z powodu wydarzeń wojennych bardzo ucierpiały.

Wspólnemi siłami i pracą można niejednemu faktycznie biednemu szybko pomódz, a działalność ta należy przecież do pierwszych obowiązków ogólno-ludzkich.

7) Wszelkich informacyi w sprawie leśnej gospodarki udziela c. i k. obwodowy urząd leśny w wyznaczonych na to dniach i godzinach urzędowych zupełnie bezpłatnie.

117.

Przepustki dla zdrowych koni.

Rozporządzenie c. i k. wojskowego Jeneralnego Gubernatorstwa z dnia 8. marca 1916 N. E. 5500.

Celem ochrony przed zawleczeniem chorób zaraźliwych u zwierząt w szczególności nosacizny i świerzbu przez używanie chorych koni, zarządza się:

Wszystkie konie w zaprzęgu jakoteż pojedyńcze przekraczające granicę gminy muszą być zaopatrzone w przepustki.

Ta przepustka wystawiona w języku polskim ma opiewać: »Poświadczam, że zagroda właściciela koni jest wolną od chorób zaraźliwych dla koni«. Urzędy gminne mają te przepustki wystawić, podpisać, zaopatrzyć w pieczęć urzędową i stronom bezpłatnie wydać.

Wystawiający przepustki odpowiadają za jej rzetelność — w razie przeciwnym będą podlegać surowej karze.

Konie w zaprzęgu i pojedyncze, niezaopatrzone w przepustki zostaną zatrzymane dla obserwacyi — a właściciele zostaną ukarani grzywną lub aresztem.

118.

Kwaterunki.

Ponieważ mnożą się podania i prośby, w których właściciele kwater żądają zapłaty za kwaterunek wojskowy, przypomina się, że w myśl rozporządzenia oddziału kwaterunkowego przy naczelnem Dowództwie Armii Nr. 54846 z 14-go czerwca 1915 r. nie wypłaca się żadnego wynagrodzenia za pomieszczenie (kwaterunek) ani nie wystawia się żadnych kwitów za kwaterunki.

Właściciel kwatery (o ile własne jego środki na to pozwalają) obowiązany jest dostarczyć bezpłatnie wszystkiego co potrzeba, a mianowicie słomy, podściółki, opału i t. p.

119.

Ukaranie gminy.

Mieszkańcy wsi i przysiółka Klonów w gminie Kuczki w obwodzie radomskim stawili dnia 7. stycznia 1916 czynny opór żandarmom z posterunku żandarmeryi w Kuczkach z powodu aresztowania gospodarza Wincentego Muchy, usiłując udaremnić aresztowanie i obrzucili kamieniami i tarcicami żandarmów, którzy wskutek tego zmuszeni byli zrobić użytek z broni.

Ponieważ w czynie tym karygodnym brała udział cała ludność wsi i przysiółka Klonów, nałożono na całą miejscowość karę w wysokości 2000 K. na rzecz funduszu ubogich.

Podżegacze zostali aresztowani i odstawieni do sądu wojskowego c. i k. Komendy obwodowej w celu pociągnięcia ich do odpowiedzialności sądowo-karnej.

Zajście to podaje się do publicznej wiadomości dla odstraszającego przykładu z tem nadmienieniem, że Komenda obwodowa nakładać będzie w przyszłości na gminy również podobne surowe kary, jeżeli jej mieszkańcy dopuszczą się względem członków siły zbrojnej podobnych aktów gwałtu.

Komenda obwodowa wzywa przeto wszystkich wójtów aby zapobiegali na przyszłość podobnym napadom na osoby wojskowe, patrole i warty i współdziałali w utrzymaniu porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego.

Wójtowie winni sami tego rodzaju niebezpieczne indywidua ująć i oddać w ręce sprawiedliwości.

120.

Ruch pocztowy z Jeneralnem Gubernatorstwem Warszawskim (z obszarem okupacyi niemieckiej).

1) Za zgodą Cesarsko Niemieckiego zarządu pocztowego w Berlinie otwarty został ruch pocztowy mię-

dzy pocztą polową austryacką a miejscowościami leżącemi w obrębie Jeneralnego Gubernatorstwa Warszawskiego wymienionemi pod 3. Ruch pocztowy odbywać się będzie pod tymi samymi warunkami, jakie obowiązywały dotychczas w stosunkach pocztowych z Niemcami.

2) Nie dopuszcza się na razie listów zamkniętych, listów wartościowych, paczek ani przekazów pieniężnych. Listy przyjmuje się tylko w języku niemieckim.

3) Listy wysyłać można do następujących miejscowości (urzędów pocztowych) Jeneralnego Gubernatorstwa Warszawskiego: Aleksandrowo, Bendzin, Brzeziny, Ciechanów, Częstochowa, Gostynin, Grodzisko, Grojec, Kalisz, Koło, Konin, Kutno, Łęczyca, Lipno, Łódź, Łowicz, Mława, Pabianice, Płock, Płońsk, Przasnysz, Rawa, Rypin, Sieradz, Sterpe, Skierniewice, Słupca, Sochaczew, Sosnowice, Tomaszów, (obwód Brzeziny) Turek, Wieluń, Włocławek, Zduńska Wola.

Dopuszcza się również listy do wszystkich wsi należących do wyż wymienionych urzędów pocztowych, jakoteż i do miasta Warszawy.

Adresy listów wysyłanych do osad wiejskich leżących w obszarze okupacyi niemieckiej powinny zawierać nazwę właściwego urzędu pocztowego, w którym list ma być podjęty, a co najmniej nazwę powiatu.

4) Listy poczty polowej oraz pocztówki adresowane do miejscowości leżących w obrębie Jeneralnego Gubernatorstwa Warszawskiego są podobnie jak listy do Niemiec, wolne od opłaty, i to w tej samej mierze jak w ruchu poczty polowej w Monarchii.

121.

Wydzierżawienie prawa polowania.

W myśl rozporządzenia Dyrekcyi lasów i dóbr w Lublinie z dnia 9. marca 1916 Nr. 9837/16, znajdują się w okręgu Miechowskim następujące obszary lasowe do wydzierżawienia:

1) Chrusty;
2) Brzuchania;
3) Kościejów;
4) Gawroniec;
5) Wrócimowice;
6) Zerkowice;
7) Maszków;
8) Narama i
9) Sułkowice.

Panowie właściciele dóbr i lasów, którzy na wydzierżawienie polowania reflektują, zechcą w tym celu w sprawie ustalenia punktacyj kontraktowych, jawić się dnia 13. kwietnia 1916 roku o godzinie 3-ej popołudniu w c. i k. Urzędzie leśnictwa w Miechowie.

122.

Ostrzeżenie.

Fałszywe pięcio-rublowe banknoty.

Na obszarze okupowanym Polski pojawiły się fałszywe pięciorublowe banknoty.

Sporządzone są one z dwóch razem zlepionych cienkich papierów, które pod naciskiem wilgotnych palców rozdzielają się. Fałszywe te pięcio-rublowe banknoty można od prawdziwych odróżnić także i po tem, że znaki wodne znajdujące się na fałszywych banknotach w razie ich zwilżenia wychodzą wybitnie na jaw.

Ludność ostrzega się przed przyjmowaniem tego rodzaju fałszywych banknotów.

123.

Jawność rozpraw sądowych.

Rozprawy główne Sądu tut. Komendy obwodowej są jawne. Wstęp mają dorośli mężczyźni.

124.

Wyroki.

Wyrokiem Sądu c. i k. Komendy obwodowej w Miechowie ukarane zostały następujące osoby:

1) Kozub Franciszek, z Pobiednika Dużego, za kradzież, ośmiomiesięcznem ciężkiem więzieniem.

2) Czuber Stanisław, z Falniowa, gm. Miechów, za uwiedzenie pod pozorem zawarcia małżeństwa, dwumiesięcznym ścisłym, obostrzonym aresztem.

3) Domagała Jan, z Krępy, gm. Racławice, za obrazę żandarma jednomiesięcznym, obostrzonym aresztem.

125.

List gończy.

List gończy za Baruchem Poperem z dnia 1. marca b. r. K-248/15 odwołuje się w myśl § 430 W. P. K.

FRANCISZEK PREVEAUX, podpułkownik, m. p.

Kraków. — Druk. W. L. Anczyca i Spółki.